

Editörden

Y. Gürhan Topçu'nun Sunuşu

Değerli *sinecine* okurları, dergimiz elinizdeki 13. sayısı ile birlikte altı yaşına giriyor. Bu sunuş yazısını hazırlarken 2008 yılında *sinecine* fikrinin ilk ortaya atıldığı günü hatırladım. Hakemli bir sinema dergisi düşüncesi, Erciyes Üniversitesi'nde 8 Mart etkinlikleri kapsamında gerçekleştirilen “Sinemada Kadın” panelinde, Hakan Erkılıç, Ruken Öztürk, Senem Duruel Erkılıç, Aslıhan Doğan Topçu ve Hasan Akbulut ile bir araya geldiğimizde Hakan Erkılıç'ın önerisiyle güzel bir hayal olarak başladı. Sinemadaki akademik tartışmalara katkıda bulunacak, sinema üzerine düşünenleri bir araya getirecek, saygın bir hakemli derginin eksikliği hepimizi motive etti. Bugün yayın kurulumuzu oluşturan değerli isimlerin katkıları ve Dipnot yayınlarından Emir Ali Türkmen'in desteğiyle 2008'deki bu hayal, 2010'da çıkan ilk sayısı ile gerçeğe dönüştü ve *sinecine* bugün, baştaki amaçlarına büyük ölçüde ulaşmış, uluslararası indekslerde taranan, Türkiye'nin (ne yazık ki) tek hakemli sinema dergisi olarak yoluna devam ediyor.

Bu sayıda beş makale yer alıyor. İlk makale Aslı Gön'ün “*Küf, Yozgat Blues ve Ben O Değilim*’de Performatif Toplumsal Cinsiyet ve Erkeklik” adlı çalışması. Yazar, Ercan Kesal'ın üç farklı yönetmenin üç filminde (*Küf, Yozgat Blues ve Ben O Değilim*) canlandırdığı karakterleri Judith Butler'ın performatif erkeklik kuramı açısından inceliyor. Butler'ın erkekliği standartları belirleyen bir norm olarak değil, değişken ve göreceli bir olgu olarak görmek onu tartışmanın ve sorgulamanın yolunu açar düşüncesinden hareket eden yazar, Ercan Kesal'ın canlandırdığı karakterlerin sergilediği erkekliklerin sabit ve öze dayalı olmadığını, filmlerin sonunda karakterlerin yaşadığı değişimle çoklu erkekliklerin mümkün olabileceğini göstererek, erkekliğin performatif kuruluşunun sonu olmayan bir döngü olduğunu vurguluyor.

İkinci makale Pelin Aytemiz'in yazdığı “The Uncanny Homes of Fatih Akın's *Head-On*”. Aytemiz, geçen sayıda söyleşisine yer verdiğimiz Hamid Naficy'nin “Aksanlı Sinema” düşüncesinden yola çıkarak Fatih

Akın'ın *Duvara Karşı* filmini, “ev” kavramının değişen temsilleri üzerinden inceliyor. Aytemiz, filmde sürekli değişen ve yeniden tanımlanan ev kavramının yarattığı tekinsizlik duygusunun kimlik konusuna eleştirel bir yaklaşım getirdiğini savunuyor. Yazar, filmdeki karakterler Cahit ve Sibel'in, ne bir eve ne de bir bedene ait olmadan bu tekinsizlik duygusuyla var olmaya çalıştıklarını vurguluyor.

Üçüncü makale Cemal Sakallı ve Asuman Akemoğlu'nun “Bir Medyalararasılık Kategorisi Olarak Medya Değişimi: *Gölgesizler* Romanındaki Üst Kurmaca Düzleminin Filme Aktarımı” başlıklı çalışması. Yazarlar, Ümit Ünal'ın, Hasan Ali Toptaş'ın aynı adlı romanından 2009 yılında uyarladığı *Gölgesizler* filmini medyalararasılık kavramı çerçevesinde inceliyorlar. Çalışma Toptaş'ın romanda kullandığı, romanın yazılma sürecini de metne dahil eden üst kurmaca tekniğinin sinemaya aktarılırken sinemasal araçlarla nasıl karşılık bulduğunu inceleyerek iki farklı mecranın anlatım olanakları üzerine düşünmemizi sağlıyor.

Dördüncü makale Evrim Nacar'ın “Bir Deliliğe Sığınma Hikayesi: *Kızıl Çöl*”. Yazar, filmlerinde sık sık iletişimsizlik temasını işleyen Michelangelo Antonioni'nin *Kızıl Çöl* filminde başkarakter Giuliana'nın anlam arayışını, aidiyetsizliğini ve yabancılaşmasını Heidegger'in “Das Man” kavramından da yararlanarak filmdeki renk kullanımı ve diğer sinemasal araçlar üzerinden açıklamaya çalışıyor.

Son makalemiz Serpil Kirel ve Seda Aktaş'ın “Seyirci ve Film Üretim İlişkisinde Yeni Yaklaşımlar: Kitlesel Fonlama Uygulamaları ve Türkiye'deki Deneyimler”. Yazarlar bu çalışmada, son yıllarda farklı nedenlerle alışıldık destek ve fonlardan yararlan(a)mayan yapımlar için farklı bir finans sağlama yöntemi olarak ortaya çıkan kitlesel fonlamanın Türkiye'de nasıl kullanıldığını, fon miktarı ve destekçi sayısı gibi verilerle ortaya koyuyorlar.

Bu sayıda bir de değinimiz var. Necla Çelik'in yazdığı “*Amour*: Sinemada Klasik Bir Tragedya”. Çelik, yazısında Michael Haneke'nin 2012 yılında çektiği *Amour*'u, filmde trajik olanın izini sürerek antik Yunan tragedyalarıyla benzerliği açısından inceliyor.

Her sayıda olduğu gibi bu sayıda da bir çevirimiz var. Shohini Chaudhuri ve Howard Finn'in yazdığı ve 2003 yılında *Screen* dergisinde yayınlanan “Açık İmge: Şiirsel Gerçekçilik ve Yeni İran Sineması”. Yazarlar Pasolini ve Deleuze gibi farklı kaynaklardan yola çıkarak “açık imge”nin izini İtalyan Yeni Gerçekçiliğinden günümüz İran sinemasına kadar

sürüyorlar. Makaleyi Tolga Toprak Türkçeye çevirdi.

sinecine'nin sizlere ulaşması sürecinde yayın kurulundan danışma kuruluna kadar birçok kişinin emeği var. Danışma kurulumuz dergiye taze kan sağlamak adına zaman zaman yenileniyor. Bu sayıdan itibaren Çetin Sarıkartal, Ali Fuat Şengül, Tunç Yıldırım, Çağla Karabağ, Eren Yüksel ve Ali Karadoğan danışma kurulumuza katılıyorlar. Bu arada danışma kuruluna yeni katılan Ali Karadoğan'ın *sinecine*'nin ilk on iki sayısının tasarımını özveriyle yaparak dergiye çok önemli bir katkıda bulunduğunu hatırlatarak kendisine teşekkür etmek istiyorum. Onun emekleri sayesinde derginin zengin içeriği biçimsel olarak da aynı zenginlikte sizlere ulaştı. Bu sayıda ise derginin tasarımını Tuğba Öcal üstlendi. Bu noktada dergideki bir değişikliği de haber vermek isterim. İki sayıdır yürüttüğüm editörlük görevim bu sayıda sona eriyor. Önümüzdeki sayıda editörlük görevini Ruken Öztürk üstlenecek, Tuğba Öcal ve Emre İzgi de editör yardımcısı olarak katkı sunacaklar. Ben de editör olarak veda ederken öncelikle editör yardımcıları Selin Çelik ve Mehmet Köprü'ye çok teşekkür ederim. Onların özverili çalışmaları olmadan derginin sizlere ulaşması çok zor olurdu. Editörlüğüm süresince her ihtiyaç duyduğumda katkısını esirgemeyen Ruken Öztürk'e, yayın kurulu ve hakemlerimize, kitap eleştirilerimizi yazan Elif Özler ve Semra Civelek'e, İngilizce özetlerin kontrollerini yapan Finlay McQuade ve Lynne Giallombardo'ya, yayımcımız Emir Ali Türkmen'e, son okumaları yapan Eren Yüksel'e, Burçin Kalkın Kızıldaş'a ve Pınar Yıldız'a, bu sayıyı tasarlayan Tuğba Öcal'a çok teşekkür ederim.